

Arrest

nr. 153 998 van 6 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. U denkt dat u geboren bent in het jaar 1371 geboren (Afghaanse kalender, 1992) in het dorp Tibar in het district Behsud 1 van de provincie Wardak. Uw vader werkte als kok in een hotel en u en uw broer hielpen hem daarbij. Toen twee buurjongens op weg van Kabul om het leven werden gebracht zette zijn verdriet uw vader aan tot het publiekelijk beledigen van vice president Karim Khalili. Een week nadat uw vader Khalili beledigde werd uw broer 's ochtends door mannen van Khalili dood geschoten. Omdat mensen op de begrafenis van uw broer stelden dat Khalili uw hele familie zou uitmoorden ontvluchtte u met uw familie de volgende dag, op 15 sambula 1393 (6 september 2014) Afghanistan. Onderweg raakte u gescheiden van uw familie waardoor u op 21 september 2014 alleen in België aankwam. Op 22 september 2014 verklaarde u zich vluchteling.

U legt geen stukken neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Op basis van uw verklaringen dient evenwel te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u door Karim Khalili gedood te worden en door de Taliban onthoofd te worden (CGVS p.4).

Uw vrees op vervolging vanwege Karim Khalili maakt u geenszins aannemelijk aangezien de gebeurtenissen waarop u deze terugkeervrees steunt ongeloofwaardig zijn.

Vooreerst moet er gewezen worden op uw veranderlijke verklaringen over de uitspraken van uw vader aan het adres van Karim Khalili. Eerst stelt u uitdrukkelijk dat uw vader enkel verweet aan Khalili dat hij geen bescherming kan bieden aan de Hazara's en hij hem respectloos en een beest noemde (CGVS p.5). Gevraagd wat hij verder nog zei, stelt u dat u dit niet weet. Als u later in het gehoor gevraagd wordt of u de zeer harde reactie van Khalili kan kaderen, voegt u echter plots een politieke dimensie aan uw vaders uitspraken toe: u beweert nu dat uw vader de omstaanders opriep om de vice-president niet meer te steunen (CGVS p.11). Dat u de uitspraken van uw vader, de oorzaak van uw vrees ten opzichte van Khalili, wijzigt doorheen uw gehoor op het CGVS doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uw aanvulling doet bovendien de vraag rijzen waarom uw vader plots publiekelijk een sterk politiek standpunt innam. U verklaart immers dat uw vader Khalili nooit eerder bekritiseerde en dat hij evenmin eerder al ooit zijn persoonlijke politieke visie vertolkte (CGVS p.7). Als verklaring voor uw vaders uitbarsting vertelt u dat uw vader persoonlijk geraakt werd door de dood van de twee buurjongens (CGVS p.7). Dat uw vader, een kok die zich eerder niet met politiek inhield, zich niet beperkte tot het aanduiden van de verantwoordelijken maar dat hij zich ook waagde aan het innemen van een politiek standpunt en anderen ertoe aanzette hun belangrijkste politieke vertegenwoordiger te verwerpen, is zeer verwonderlijk.

Merkwaardig moet ook de passiviteit van u en uw familieleden na uw vader zijn opmerkingen over Khalili genoemd worden. Hoewel aanwezigen uw vader direct na zijn uitspraken op het gevaar ervan waren, bleven jullie naar jullie werk gaan en namen jullie geen stappen om jullie tegen een mogelijke respons van Khalili te beschermen (CGVS p.9). U verklaart jullie terugkeer naar jullie dagdagelijkse routine door te beweren dat uw vader niet dacht dat zijn beledigingen dergelijke gevolgen zouden hebben voor jullie (CGVS p.9). Daar u eerder stelde dat Khalili door de beledigingen van uw vader zijn publiekelijk gezicht verloor en u er later aan toevoegde dat uw vader de aanhouders tegen Khalili trachtte op te zetten, konden jullie van een machtige politicus en krijgshoofd als Khalili een of andere reactie verwachten (CGVS p.9-10). Als u hierop gewezen wordt, antwoordt u dat uw vader naïef en ongeschoold was en daarom de gevolgen van zijn woorden niet kon inschatten (CGVS p.10). Dat uw vader, die zijn leven leidde in de Afghaanse maatschappij waar respect en eer cruciale waarden zijn en die de macht van lokale en nationale machthebbers doorheen de afgelopen decennia van burgeroorlogen ervoer, niet zou beseffen dat het openlijk beledigen en oproepen tot het verwerpen van een krijgshoofd zelden zonder reactie blijft, is niet geloofwaardig.

Waar u voor de verklaring van de schijnbare zorgeloosheid van u en uw familieleden na de uitspraken van uw vader wijst op uw vaders wereldvreemdheid, legt u even later verklaringen af die lijnrecht tegen dat geschetste beeld ingaan. De plotse uitspraken van uw vader tegen Khalili wijt u aan een emotionele opwelling. Nadat de emoties door het overlijden van de buurjongens bij uw vader wegebben, deed uw vader evenwel geen poging om zich bij Khalili te verontschuldigen, zo zegt u (CGVS p.12). Uw vader verontschuldigde zich niet omdat Khalili uw vader dan gedood zou hebben, zo gaat u verder. Deze uitspraak staat volledig haaks op uw eerdere bewering dat uw vader de mogelijke gevolgen van zijn uitspraken niet inzag. Als u hierop gewezen wordt, herhaalt u slechts uw laatste these. Uw vader was bang voor Khalili en de gevolgen die zijn kritiek zou hebben en durfde zich daarom niet te verontschuldigen. Als u vervolgens gevraagd wordt waarom uw vader geen stappen nam om zichzelf en zijn familie te beschermen indien hij een dergelijke angst koesterde voor Khalili, grijpt u terug naar uw eerste verklaring. U herhaalt dat uw vader naïef was en geloofde dat Khalili hem zou vergeven (CGVS p.12-13). U biedt geen verklaring als u andermaal op de tegenstrijdigheid van uw verklaringen gewezen wordt (CGVS p.13). Dat u tegelijkertijd twee geheel aan elkaar tegenstrijdige redeneringen

naar voor schuift om een cruciale fase in uw relaas, met name de reactie van uw familieleden op de uitspraken van uw vader, te duiden, haalt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas geheel onderuit. Voorts moet er op gewezen worden dat uw bewering dat Khalili zo hard tegen uw familie optrad omdat uw vader Khalili's geheimen onthulde geheel ongegrond is. U vertelt dat uw vader de mensen aantoonde dat Khalili niet voor veiligheid kon zorgen en geen veranderingen in de streek bracht. Aangezien uw vader als kok niet over meer informatie of inzichten beschikte dan zijn streekgenoten kan niet begrepen worden hoe hij, zoals u zegt, Khalili's 'geheimen' onthulde aan de aanwezigen op de begrafenisceremonie. Als u hiermee geconfronteerd wordt, slaagt u er niet in verduidelijkingen te bieden (CGVS p.12-13).

Verder verbaast u door een povere kennis te hebben van de man die u vreest en zijn machtsbasis in uw district. Wie de belangrijke pionnen van Karim Khalili in uw district waren, kan u niet zeggen. Of het toenmalige districtshoofd en de toenmalige politiechef al dan niet aan Khalili verbonden waren, is u evenmin bekend (CGVS p.11-12). Nochtans was en is het voor u en uw familie belangrijk om een idee te hebben van de sterkte en steunpunten van jullie vervolger in jullie district. Ook heeft u geen weet van de huidige functie van Khalili. Ter verklaring werpt u op dat u momenteel in België verblijft (CGVS p.11). Deze verklaring is niet ernstig. Daar u beweert niet naar Afghanistan terug te keren omwille van problemen met Khalili zou u zich blijvend mogen interesseren in zijn positie, ten einde uw verklaarde actuele risico bij terugkeer naar Afghanistan correct te kunnen inschatten.

Over de omstandigheden van het overlijden van uw broer legt u eveneens ontoereikende verklaringen af. U verklaart dat uw broer door mannen van Khalili werd doodgeschoten toen hij 's ochtends naar zijn werk vertrok. Dat het mannen van Khalili waren leidt u af uit de verklaring van uw buurman dat ze reden met een voertuig voorzien van het logo van het nationaal leger (CGVS p.8). Dit logo van het nationaal leger is u onbekend (CGVS p.8). In uw district is er geen basis van het nationaal leger en u heeft geen idee waar de dichtstbijzijnde legerbasis buiten uw district gelegen is, zo verklaart u (CGVS p.12). U heeft dan ook het raden naar waar het voertuig vandaan kwam (CGVS p.12). Toch ben u er van overtuigd dat Khalili achter de aanslag zit en verklaart u ook zijn modus operandi. U beweert dat Khalili zijn mannen in de vroege ochtend stuurde omdat hij wilde verbergen dat hij achter de aanslag zat (CGVS p.9). Uw stelling gaat evenwel niet op. Uw voorstelling van de feiten, namelijk dat amper een week nadat uw vader zijn uitspraken deed tegen Khalili mensen in een overheidsvoertuig uw broer om 6 uur 's morgens voor zijn deur komen neerschieten, getuigt allerminst van een verdoken werkwijze (CGVS p.12).

Tenslotte springt de snelheid waarmee jullie vlucht uit Afghanistan geregeld werd in het oog. Nadat uw vader van anderen op de begrafenis van uw broer vernam dat Khalili uw hele familie zou uitmoorden, besloot hij dat jullie het land dienden te verlaten, zo zegt u. Reeds de daaropvolgende dag was de smokkelaar gevonden, de voorwaarden van de reis geregeld, het geld gevonden, de borg geregeld en hadden jullie jullie reis naar Europa aangevat (CGVS p.10). De snelheid waarmee jullie vlucht uit Afghanistan geregeld werd, is verbazingwekkend.

Het geheel van bovenstaande bevindingen doet besluiten dat er aan het asielrelaas waarop u uw vrees voor vervolging vanwege Karim Khalili steunt geen geloof kan worden gehecht.

Daarnaast beweert u de Taliban te vrezen bij uw terugkeer naar Afghanistan. U beweert dat de Taliban u gaan onthoofden omdat u sjiïet bent (CGVS p.4). U slaagt er echter allerminst in aan te tonen dat de Taliban u zou viseren omwille van uw geloofsovertuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u in het verleden problemen met de Taliban ondervond. Bovendien brengt u, als u er op gewezen wordt dat alle inwoners in uw regio sjiïtische moslims zijn, geen reden aan waarom de Taliban u wel in de toekomst zou viseren. U verklaart enkel dat de andere mensen hetzelfde risico lopen (CGVS p.4). In de UNHCR Guidelines van 6 augustus 2013 wordt gesteld dat het risico op vervolging omwille van het behoren tot een religieuze minderheid afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit kan worden afgeleid dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een risico op vervolging loopt omwille van zijn geloofsovertuiging en dat een verwijzing naar de loutere mogelijkheid niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Aangezien u nalaat om aan te tonen dat u persoonsgerichte vervolging riskeert bij terugkeer naar Afghanistan kan uw geuite vrees niet als gegronnd worden beschouwd.

Gezien al deze vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend

op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Behsud-districten in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Wardak regionaal erg verschillend zijn. Niettegenstaande de provincie Wardak in haar geheel een hoog niveau aan veiligheidsincidenten kent, blijkt tegelijkertijd dat er tijdens de verslagperiode in het district Hiqa-i Awali Behsud nauwelijks veiligheidsincidenten voorkwamen. Bovendien vond er tijdens dezelfde periode geen enkel conflictgerelateerd incident plaats in het district Markazi Behsud. Het geweld dat in de Behsud-districten voorkomt is gerelateerd aan een jaarlijks terugkerend conflict tussen Hazara en nomadische Kuchi's. Uit de cijfers van UNOCHA blijkt tot slot dat het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers in beide Behsud districten laag is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Behsud-districten van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De twijfels omtrent de geloofwaardigheid van uw asielverhaal worden door het gebrek aan documenten allerm minst weggenomen. Integendeel, u legt geen enkel stuk voor ter staving van uw identiteit, afkomst, vluchtrelaas of reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* juncto het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 48/5, § 3, b) en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR. Hij stelt dat aan een kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel gegund is wanneer zijn vluchtverhaal geloofwaardig is. Bij de beoordeling de geloofwaardigheid moet volgens hem rekening gehouden worden met de persoonlijkheid van de kandidaat-vluchteling, waaronder diens intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij laaggeschoold is en dat het bijgevolg voor hem onmogelijk is om een coherente verklaring af te leggen. Hij vreest in Afghanistan vervolgd te worden door de Khalili omwille van de uitspraken van zijn vader. Hij wijst er nog op dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan invoeren, omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat uit zijn gehoorverslag blijkt dat hij niet alles heeft verteld over de Khalili en dat hij het gewoon niet kon opsommen op het moment dat die vraag hem werd gesteld. Verweerder ziet volgens hem over het hoofd dat zijn vader de uitspraken heeft gedaan op een moment dat hij zijn zelfbeheersing verloor. Volgens verzoeker gaat verweerder er ten onrechte van uit dat het openlijk beledigen van een krigsheer onmogelijk is in Afghanistan. *"Afghanen zijn zeer stoutmoedige mensen en ze zijn niet bang om kritiek te geven wanneer ze dit nodig vinden. Het uiten van kritiek bij een begrafenisceremonie is zeer sterk ingeburgerd in de Afghaanse cultuur. Tijdens het regime van Najibullah hoorde men vaak bij een begrafenisceremonie het volgende:*

Najibullah: Ik wens dat u uw zoon begraaft

Men weet heel goed dat dit een emotionele opwelling is en het wordt vaak vergeven."

Verder stelt verzoeker dat het best mogelijk is dat de vijanden van Khalili de moord op zijn broer gepleegd hebben om hem zo van moord te beschuldigen. Verzoeker vertelt enkel wat hij van andere mensen heeft vernomen. Betreffende zijn vlucht, meent verzoeker dat dit niet verbazingwekkend is voor mensen die Afghanistan een beetje kennen. Het land is meer dan 30 jaar in oorlog en in de loop der jaren zijn miljoenen mensen het land ontvlucht. Men kan in minder dan drie uur een mensensmokkelaar vinden. In elke provincie bevindt zich een wisselkantoor en deze mensen houden zich ook bezig met mensensmokkel. Verder verwijst verzoeker nog naar twee internetrapporten. Verweerder heeft volgens hem nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom geen rekening werd gehouden met verzoekers scholingsgraad en dat verzoeker behoort tot de etnisch-religieuze minderheid.

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij behoort tot een etnisch-religieuze minderheid en dat zijn stam in het verleden meermaals slachtoffer is geweest van doelgerichte vervolgingen. Het district waarvan hij afkomstig is, wordt jaarlijks aangevallen door de Kuchi's.

Tevens stelt verzoeker dat hij langs gevaarlijke districten van de provincie Wardak moest passeren om naar zijn district te kunnen gaan.

2.2. Stukken

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen kaarten van de provincies Wardak, Kabul, Parwan, Balkh, Samangan en Bamyan (bijlage 1) en het “EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation” van januari 2015 (bijlage 2).

Met een aanvullende nota d.d. 16 september 2015 brengt verweerder nog het stuk COI Focus “Islamitische Staat in Afghanistan” van 10 juli 2015 bij.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen.

Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Waar verzoeker stelt dat hij dermate laaggeschoold is dat hij niet in staat is tot het afleggen van coherente verklaringen, dient opgemerkt dat hij geen enkel stuk bijbrengt waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn lage scholingsgraad zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Waar verzoeker stelt dat Afghanen stoutmoedige mensen zijn die niet bang zijn om kritiek te uiten en dat het uiten van kritiek tijdens een begrafenisceremonie zeer sterk ingeburgerd is in de Afghaanse cultuur, komt hij niet verder dan het opwerpen van een aantal – onjuiste – blote beweringen die hij op geen enkele manier staakt. Verder wordt er nergens in de bestreden beslissing gesteld dat het openlijk beledigen van een krijgsheer in Afghanistan onmogelijk zou zijn en wordt er in de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met het emotionele karakter van de beweemde opwelling van verzoekers vader. Waar verzoeker aanvoert dat men in minder dan 3 uur een mensensmokkelaar kan vinden in Afghanistan en dat elke provincie er een wisselkantoor kent waarvan de mensen zich ook bezighouden met mensensmokkel, komt hij opnieuw niet verder dan het opwerpen van blote beweringen die hij op geen enkele manier staakt. Waar verzoeker verwijst naar twee internetrapporten, dient erop gewezen dat verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen en dat een verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, hiervoor niet volstaat.

Met betrekking tot verzoekers geloof, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: “Daarnaast beweert u de taliban te vrezen bij uw terugkeer naar Afghanistan. U beweert dat de Taliban

u gaan onthoofden omdat u sjiit bent (CGVS p.4). U slaagt er echter allerm minst in aan te tonen dat de Taliban u zou viseren omwille van uw geloofsovertuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u in het verleden problemen met de Taliban ondervond. Bovendien brengt u, als u er op gewezen wordt dat alle inwoners in uw regio sjiitische moslims zijn, geen reden aan waarom de Taliban u wel in de toekomst zou viseren. U verklaart enkel dat de andere mensen hetzelfde risico lopen (CGVS p.4). In de UNHCR Guidelines van 6 augustus 2013 wordt gesteld dat het risico op vervolging omwille van het behoren tot een religieuze minderheid afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit kan worden afgeleid dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een risico op vervolging loopt omwille van zijn geloofsovertuiging en dat een verwijzing naar de loutere mogelijkheid niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Aangezien u nalaat om aan te tonen dat u persoonsgerichte vervolging riskeert bij terugkeer naar Afghanistan kan uw geuite vrees niet als gegronnd worden beschouwd."

Gelet op voorgaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van

herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Behsud-districten in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Wardak regionaal erg verschillend zijn. Niettegenstaande de provincie Wardak in haar geheel een hoog niveau aan veiligheidsincidenten kent, blijkt tegelijkertijd dat er tijdens de verslagperiode in het district Hiqa-i Awali Behsud nauwelijks veiligheidsincidenten voorkwamen. Bovendien vond er tijdens dezelfde periode geen enkel conflictgerelateerd incident plaats in het district Markazi Behsud. Het geweld dat in de Behsud-districten voorkomt is gerelateerd aan een jaarlijks terugkerend conflict tussen Hazara en nomadische Kuchi's. Uit de cijfers van UNOCHA blijkt tot slot dat het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers in beide Behsud districten laag is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Behsud-districten van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

In zijn nota met opmerkingen stelt verweerder nog terecht als volgt:

"Waar verzoeker aangeeft dat hij langs gevaarlijke districten van de provincie Wardak moet passeren om zo naar zijn district te kunnen gaan, is verwerende partij van mening dat verzoeker geenszins aantoonbaar dat hij door onveilig gebied zou moeten reizen en dat hij genooddaakt zou zijn om langs gevaarlijke districten van de provincie Wardak te moeten reizen om zijn thuisbasis het district Behsud 1 van de provincie Wardak te bereiken. Verweerder meent dat verzoeker vanuit Kabul wel degelijk over een veilige reisweg naar zijn regio van herkomst beschikt, in casu via de veilige districten Paghman (provincie Kabul) en Shurkhi Parsa (provincie Parwan) (zie kaarten in bijlage). Verweerder stelt bovendien vast dat de Behsud districten (provincie Wardak) ook bereikbaar zijn via de luchthaven van Mazar-i Sharif, provincie Balkh en de provincies Samangan en Bamyān (zie kaarten in bijlage). Uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er vanuit de luchthaven van Kabul dagelijks binnenlandse vluchten vertrekken, onder meer met bestemming Mazar-i Sharif. Volledigheidshalve benadrukt verweerder dat uit het EASO Country of Origin Information Report (zie bijlage 2) niet blijkt dat zich in de districten Paghman (provincie Kabul) en Shurkhi Parsa (provincie Parwan), noch in de provincies Balkh, Samangan en Bamyān een conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet voordoet en dat deze onveilig zouden zijn. Verweerder meent dan ook dat verzoeker vanuit Kabul of Mazar-i Sharif wel degelijk over een veilige reisweg naar zijn regio van herkomst, het district Behsud 1 van de provincie Wardak beschikt."

Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER